

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 169/2463

อัยการพิจิตรโจทก์ นายพัฒน์ ไชยเชาว์จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลจังหวัดพิจิตรแลศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษตัดสินต้องกันว่า จำเลยลอมเอาเพลิงจุดเผาโรงของนายฮวด ผิดกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๘๖ ข้อ ๒ กำหนดโทษให้จำคุกจำเลย ๗ ปี กับให้เพิ่มโทษจำเลยตามมาตรา ๗๒ อีก ๑ ใน ๓ ๒ ปี ๔ เดือน รวมเป็นโทษจำคุกจำเลย ๙ ปี ๔ เดือน กับให้จำเลยใช้ราคาทรัพย์ ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ให้แก่นายฮวดเจ้าทรัพย์ ถ้าไม่ใช้ให้จำเโทษตามตรา ๑๘ ตามข้อหาโจทก์ ฯ จำเลยทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาคัดค้านข้อความเท็จจริง ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนเรื่องนี้แล้ว ทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยโกรธเคืองนายฮวดเจ้าทรัพย์เรื่องจำเลยขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ แต่จำเลยก็ลงไปมาอยู่ที่บ้านนายฮวด นายฮวดนั้นเป็นคนตาบอดมองอะไรไม่เห็น ในคืนวันเกิดเหตุตอนหัวค่ำจำเลยมาที่บ้านนายฮวดกับนายสำเภา ฯ ให้นายฮวดนวด ไรระหว่างที่นายฮวดนวดนายสำเภาอยู่ นายฮวดได้พูดเป็นเชิงตักพ้อกันกับจำเลยเรื่องที่จำเลยมาขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ จำเลยพูดว่าเรือนนายฮวดนี้ไปจะต้องไหม้หมด ครั้นเมื่อจำเลยกับนายสำเภาไปจากเรือนนายฮวดแล้ว เวลาราวประมาณเที่ยงคืน นายฮวดยังไม่หลับ ได้ยินเสียงจำเลยพูดอยู่นอกโรงว่าหลับกันหมดแล้ว แลมีคนผลักประตูนายฮวดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วจำเลยพูดว่าถ้าไม่จุดก็ไม่ใช้คน แลได้ยินเสียงอีกคนหนึ่งพูดว่าคนตาบอดจะตายเสียเปล่า ทันใดนั้นนายฮวดได้ยินเสียงไฟติดปีกนกหลังคาโรงทางใต้ นายฮวดจึงร้องว่าจำเลยจุดโรงช่วยด้วย โจทก์มีนายโหมบ้านใกล้เคียงเบิกความประกอบว่า ได้ยินเสียงนายฮวดร้องบอกกล่าวว่าจำเลยเอาไฟจุด นายโหมได้วิ่งมาทางโรงนายฮวดสัก ๒๐ วา เห็นจำเลยกับพวกคนหนึ่งวิ่งมาจากโรงนายฮวดสวนกับนายโหมห่างกันประมาณ ๒ ศอก นายโหมจำจำเลยได้แน่นอน แลไฟนั้นกำลังไหม้ติดโรงนายฮวด ฯ ได้เสียหายไปรวมทั้งทรัพย์สินของเป็นราคาเงิน ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ ได้ความดังนี้ ศาลล่างทั้ง ๒ ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ร้ายเอาไฟจุดโรงนายฮวด แลพิพากษาลงโทษแลเพิ่มโทษจำเลยนั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยไม่มีเหตุอันควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำพิพากษาศาลล่างได้ ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย ฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ ครอบงำฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 169/2463อัยการพิจิตรโจทก์นายพัฒน์ ไชยเชาว์จำเลย

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลจังหวัดพิจิตรแลศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษตัดสินต้องกันว่า จำเลยลอมเอาเพลิงจุดเผาโรงของนายฮวด ผิดกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๘๖ ข้อ ๒ กำหนดโทษให้จำคุกจำเลย ๗ ปี กับให้เพิ่มโทษจำเลยตามมาตรา ๗๒ อีก ๑ ใน ๓ ๒ ปี ๔ เดือน รวมเป็นโทษจำคุกจำเลย ๙ ปี ๔ เดือน กับให้จำเลยใช้ราคาทรัพย์ ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ให้แก่นายฮวดเจ้าทรัพย์ ถ้าไม่ใช้ให้จำเโทษตามตรา ๑๘ ตามข้อหาโจทก์ ฯ จำเลยทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาคัดค้านข้อความเท็จจริง ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนเรื่องนี้แล้ว ทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยโกรธเคืองนายฮวดเจ้าทรัพย์เรื่องจำเลยขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ แต่จำเลยก็ลงไปมาอยู่ที่บ้านนายฮวด นายฮวดนั้นเป็นคนตาบอดมองอะไรไม่เห็น ในคืนวันเกิดเหตุตอนหัวค่ำจำเลยมาที่บ้านนายฮวดกับนายสำเภา ฯ ให้นายฮวดนวด ไรระหว่างที่นายฮวดนวดนายสำเภาอยู่ นายฮวดได้พูดเป็นเชิงตักพ้อกันกับจำเลยเรื่องที่จำเลยมาขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ จำเลยพูดว่าเรือนนายฮวดนี้ไปจะต้องไหม้หมด ครั้นเมื่อจำเลยกับนายสำเภาไปจากเรือนนายฮวดแล้ว เวลาราวประมาณเที่ยงคืน นายฮวดยังไม่หลับ ได้ยินเสียงจำเลยพูดอยู่นอกโรงว่าหลับกันหมดแล้ว แลมีคนผลักประตูนายฮวดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วจำเลยพูดว่าถ้าไม่จุดก็ไม่ใช้คน แลได้ยินเสียงอีกคนหนึ่งพูดว่าคนตาบอดจะตายเสียเปล่า ทันใดนั้นนายฮวดได้ยินเสียงไฟติดปีกนกหลังคาโรงทางใต้ นายฮวดจึงร้องว่าจำเลยจุดโรงช่วยด้วย โจทก์มีนายโหมบ้านใกล้เคียงเบิกความประกอบว่า ได้ยินเสียงนายฮวดร้องบอกกล่าวว่าจำเลยเอาไฟจุด นายโหมได้วิ่งมาทางโรงนายฮวดสัก ๒๐ วา เห็นจำเลยกับพวกคนหนึ่งวิ่งมาจากโรงนายฮวดสวนกับนายโหมห่างกันประมาณ ๒ ศอก นายโหมจำจำเลยได้แน่นอน แลไฟนั้นกำลังไหม้ติดโรงนายฮวด ฯ ได้เสียหายไปรวมทั้งทรัพย์สินของเป็นราคาเงิน ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ ได้ความดังนี้ ศาลล่างทั้ง ๒ ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ร้ายเอาไฟจุดโรงนายฮวด แลพิพากษาลงโทษแลเพิ่มโทษจำเลยนั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยไม่มีเหตุอันควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำพิพากษาศาลล่างได้ ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย ฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ ครอบงำฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 169/2463อัยการพิจิตรโจทก์นายพัฒน์ ไชยเชาว์จำเลย

เรื่องที่จำเลยมาขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ จำเลยพูดว่าเรือนนายฮวดนี้ไปจะต้องไหม้หมด ครั้นเมื่อจำเลยกับนายสำเภาไปจากเรือนนายฮวดแล้ว เวลาราวประมาณเที่ยงคืน นายฮวดยังไม่หลับ ได้ยินเสียงจำเลยพูดอยู่นอกโรงว่าหลับกันหมดแล้ว และมีคนผลักประตูนายฮวดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วจำเลยพูดว่าถ้าไม่จุดก็ไม่ใช้คน แลได้ยินเสียงอีกคนหนึ่งพูดว่าคนตาบอดจะตายเสียเปล่า ทันใดนั้นนายฮวดได้ยินเสียงไฟติดปีกนกหลังคาโรงทางใต้ นายฮวดจึงร้องว่าจำเลยจุดโรงช่วยด้วย โจทย์มีนายโหมบ้านใกล้เคียงเบิกความประกอบว่า ได้ยินเสียงนายฮวดร้องบอกกล่าวว่าจำเลยเอาไฟจุด นายโหมได้วิ่งมาทางโรงนายฮวดสัก ๒๐ วา เห็นจำเลยกับพวกคนหนึ่งวิ่งมาจากโรงนายฮวดสวนกับนายโหมห่างกันประมาณ ๒ ศอก นายโหมจำจำเลยได้แน่นอน แลไฟนั้นกำลังไหม้ติดโรงนายฮวด ๆ ได้เสียหายไปรวมทั้งทรัพย์สินของเป็นราคาเงิน ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ ได้ความดังนี้ ศาลล่างทั้ง ๒ ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ร้ายเอาไฟจุดโรงนายฮวด แลพิพากษาลงโทษแลเพิ่มโทษจำเลยนั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยไม่มีเหตุอันควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำพิพากษาศาลล่างได้ ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย ฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ (พระยาหริศจันทร์สุวิท-พระยาฤทธิพิทักษ์-พระยาพิชิต-พระยาพิจารณปฤชามาตย์) แห่งที่มากองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกาหมายเลขคดีศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขคดีพิพากษา: คดีนี้ศาลจังหวัดพิจิตรแลศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษตัดสินต้องกันว่า จำเลยลอมเอาเพลิงจุดเผาโรงของนายฮวด ผิดกฎหมายลักษณอาญามาตรา ๑๘๖ ข้อ ๒ กำหนดโทษให้จำคุกจำเลย ๗ ปี กับให้เพิ่มโทษจำเลยตามมาตรา ๗๒ อีก ๑ ใน ๓ ๒ ปี ๔ เดือน รวมเป็นโทษจำคุกจำเลย ๙ ปี ๔ เดือน กับให้จำเลยใช้ราคาทรัพย์สิน ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ให้แก่นายฮวดเจ้าทรัพย์ ถ้าไม่ใช้ให้จำเณฑ์โทษตามมาตรา ๑๘ ตามข้อหาโจทย์ ฯ จำเลยทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาคัดค้านข้อความเท็จจริง ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนเรื่องนี้แล้ว ทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยโกรธเคืองนายฮวดเจ้าทรัพย์เรื่องจำเลยขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ แต่จำเลยก็คงไปมาอยู่ที่บ้านนายฮวด นายฮวดนั้นเป็นคนตาบอดมองอะไรไม่เห็น ในคืนวันเกิดเหตุตอนหัวค่ำจำเลยมาที่บ้านนายฮวดกับนายสำเภา ๆ ให้นายฮวดนวด ไรระหว่างที่นายฮวดนวดนายสำเภาอยู่ นายฮวดได้พูดเป็นเชิงตักพ้อกันกับจำเลย เรื่องที่จำเลยมาขอบุตรสาวนายฮวดไม่ให้ จำเลยพูดว่าเรือนนายฮวดนี้ไปจะต้องไหม้หมด ครั้นเมื่อจำเลยกับนายสำเภาไปจากเรือนนายฮวดแล้ว เวลาราวประมาณเที่ยงคืน นายฮวดยังไม่หลับ ได้ยินเสียงจำเลยพูดอยู่นอกโรงว่าหลับกันหมดแล้ว และมีคนผลักประตูนายฮวดอยู่ครู่หนึ่ง แล้วจำเลยพูดว่าถ้าไม่จุดก็ไม่ใช้คน แลได้ยินเสียงอีกคนหนึ่งพูดว่าคนตาบอดจะตายเสียเปล่า ทันใดนั้นนายฮวดได้ยินเสียงไฟติดปีกนกหลังคาโรงทางใต้ นายฮวดจึงร้องว่าจำเลยจุดโรงช่วยด้วย โจทย์มีนายโหมบ้านใกล้เคียงเบิกความประกอบว่า ได้ยินเสียงนายฮวดร้องบอกกล่าวว่าจำเลยเอาไฟจุด นายโหมได้วิ่งมาทางโรงนายฮวดสัก ๒๐ วา เห็นจำเลยกับพวกคนหนึ่งวิ่งมาจากโรงนายฮวดสวนกับนายโหมห่างกันประมาณ ๒ ศอก นายโหมจำจำเลยได้แน่นอน แลไฟนั้นกำลังไหม้ติดโรงนายฮวด ๆ ได้เสียหายไปรวมทั้งทรัพย์สินของเป็นราคาเงิน ๓๑๓ บาท ๒๐ สตางค์ ได้ความดังนี้ ศาลล่างทั้ง ๒ ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยเป็นผู้ร้ายเอาไฟจุดโรงนายฮวด แลพิพากษาลงโทษแลเพิ่มโทษจำเลยนั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยไม่มีเหตุอันควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำพิพากษาศาลล่างได้ ให้ยกฎีกาจำเลยเสีย ฯ วันที่ ๕ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

องค์คณะ

พระยาหริศจันทร์สุวิท · พระยาฤทธิพิทักษ์ · พระยาพิจารณปฤชามาตย์

